

Lappeenrannassa Baltian ketjun 37. vuosipäivänä 23.8.2026

Tervehdys!

Kesä ei ole vielä ohi, mutta paljon on ehtinyt tapahtua. Aloitin kesäkuun Lappeenrannan seurakuntien lasten lähetysleirillä. Se kyllä kuului työhöni Lauritsalan seurakunnan lähetyssehteerinä, mutta kuten viime kirjeessäni kerroin, puhuimme siellä paljon Virossa ja Virossa tehtävästä lähetystyöstä. Keksikakut onnistuivat mainiosti, ja niitä tuli niin paljon, että myös vanhemmat pääsivät maistelemaan niitä leirin päätöspäivänä. Evankeliset kesäjuhlat Ikaalisissa sujuivat mukavissa merkeissä, ja iloitsin että saimme yhdessä Samuelin ja Teron kanssa kertoa lapsi- ja nuorisotyöstä Virossa. Pian kesäjuhlien jälkeen sairastuin kunnon kesäflunssaan ja poskiontelontulehdukseen, ja siitä toipumiseen tarvittiin kunnon lääkkeit. Nipin napin toivuin Enonkoskelle, Kerimäelle ja Savonlinnaan vierailuille. Kiitos kaikille kesäjuhlilla, Enonkosken kesäseuroissa, Kerimäen naisten saunaillassa ja Savonlinnan lähetystilaisuudessa mukana olleille, oli virkistävää ja antoisaa olla yhdessä lähetystyön ja Jumalan sanan äärellä, rukoilla yhdessä ja iloita yhteydestä!

Olen tosi huono ottamaan kuvia ja vielä huonompi poseeraamaan, joten tässä kuva Marko Ruuskasen tekemästä Olavinlinna -lennunpöytästä Savonlinnassa ja Vörun rantabulevardista.

Ensimmäisen kesälomapätkän jälkeen lähdin Saarenmaalle Viron kirkon nuorisopäiville. Vähän ennen leiriä sain taas kutsun olla pienryhmän ohjaajana 16-17 -vuotiaille nuorille naisille. Lisäksi olin "kirikutädi", eli avasin kirkon aamuisin, sytytin sinne valot ja valmistelin iltahartaudessa tarvittavat rekvisiitat. Iltaisin sammutin valot

ja suljin kirkon. Aamuisin pidin raamattukylpyä varhaisille herääjille, iltaisin autoin Triinua tarkistamaan että telttaleirissä oli kaikki hyvin ja sammuttelin valoja. Pääsin myös sytyttämään olympiatulen ja käymään mielenkiintoisia keskusteluja.

Heinäkuussa kävin myös idyllisessä Võrun kaupungissa, johon tuli viime keväänä uusi kirkkoherra, kun edellinen jäi eläkkeelle. Yhdessä hänen ja kahden pyhäkoulun opettajan kanssa pohdimme erilaisia tapoja elävöittää seurakunnan lapsityötä. Võrussa on sama ongelma kuin monessa muussakin seurakunnassa: Kirkko on ainoa kunnollinen paikka seurakuntatyön tekemiseen, ja sekin on talvella kylmä. Seurakuntatalo on homeessa, vaikkakin sijaitsee hyvällä paikalla. Kävimme läpi erilaisia vaihtoehtoja ja jatkamme yhteydenpitoa syksyllä. Oli innostava päivä innostuneiden ihmisten kanssa!

Pühan pappilan pihalle oli pystytetty ohjelmatelttu. Pühan vanha kirkko on kaunis, ja sieltä löytyy myös erillinen pieni salahuone, pyhiinvaeltajien huone. Penkit olivat kuin Kerimäen isossa kirkossa...

Elokuun alussa, toisen lomapätkän ja suuren vadelmankeruun jälkeen oli lapsityöntekijöiden kesäpäivien vuoro. Tällä kertaa olimme Vormsin saarella. Vormsi on kaunis saari Haapsalun lähellä, ja kun 12 vuotta sitten pidimme siellä kesäpäiviä, meillä oli osallistujaennätys. Nyt tehtiin uusi ennätys, ja meitä oli leirillä 66 osallistujaa. Jokainen sänky oli käytössä, patjoja haalittiin lisää ja teltoissa yöpyi useampi, myös me Triinun kanssa. Koko porukka mahtui yhdessä vain pihan penkeille ja kirkkoon, mutta Taivaan Isä antoi meille suotuisan sään ja kaikki onnistui. Aiheena meillä oli Virossa niin suosittu uushenkisyys, sen juurisyyt ja ilmiöt. Kairi ja Vaido Palmik antoivat meille hyviä ohjeita, kuinka välttyä joutumasta harhaan hengellisessä maastossa. Sunnuntaina Helina Voogne auttoi meitä juurtumaan vieläkin syvemmin Raamattuun ja ammentamaan sen aarteista. Taas sain pitää aamuisin raamattukylpyjä (en ole varmaan ikinä nähnyt niin paljon väkeä aamun raamattukylvyissä kuin tällä kertaa, meitä oli ainakin 18!), kantaa tiskivesiä, kuljettaa leiriläisiä sataman ja pappilan välillä, järjestellä tiloja ja auttaa keittiössä. Sunnuntaina autoimme Magnen kanssa perhejumalanpalveluksen toteuttamisessa. Meillä oli paikallisen kirkkoherran kanssa sopimus, että hän hoitaa ehtoollisliturgian ja siunauksen, ja me hoidamme loput. Saarna oli näytelmä, jossa esitin Sarpatin leskeä ja Magne Eliaa. Lauloimme nuorten lauluja, ja messun jälkeen eräs rouva tuli sanomaan minulle, että tämä oli niin iloinen jumalanpalvelus, aivan sellainen kuin pitääkin olla. Hän sanoi: "Tavallisesti kaikki ovat niin päät kumarassa ja synkkiä kirkossa, mutta juuri näin meidän pitäisi olla, iloisia. Meillähän on Kristus, armo ja ilo!"

Heti seuraavana viikonloppuna, elokuun puolivälissä, olin Juvan seurakunnan matkalaisten kanssa Virossa. Kerroin työstäni ja Virosta ylipäättään, kävimme kommunismin uhrien muistomerkillä ja Sakun seurakunnassa. Kirkkoherra Ariel otti meidät vastaan Sakun uudessa kirkossa. Sitten lähdimme lounaalle seurakunnan vanhaan kirkkoon, entiseen Veljesseurakunnan rukoushuoneeseen, joka on nyt vuokrattu yrityskäyttöön. Pariskunta, joka on vuokrannut talon, on kunnostanut sitä kauniisti, ja heillä on ulkona taimien kasvatusta ja myyntiä ja sisällä kahvila, josta saa myös lounasta. Lauloimme kahvilan pihalla ruokalaulun ja siunasimme ruoan. Sen jälkeen loppupäivä oli vapaata. Pienemmän porukan kanssa suunnistin opastetulle kierrokselle vanhaan kaupunkiin. Sunnuntaina lähdimme Järvakandin seurakunnan kirkon 30-vuotisjuhlamessuun. Juva on Järvakandin ystävyysseurakunta, ja ollut aikanaan tukemassa, kun kaupungintalo remontoitiin kirkoksi. Oli ilo olla mukana ja tavata siellä tuttujakin. Juhlan jälkeen saimme vielä käydä Järvakandin lasimuseossa. Kiitos, juvalaiset, yhteisestä ajasta ja kaikista lapsityön tarvikkeista, joita mukanaan toitte!

Nyt olen juuri saanut valmiiksi elokuun postipyhäkoulun ja ryhdyn postitushommiin. Pian ryhdymme Triinin kanssa hiomaan valmiiksi syksyn starttipäiviä, joita pidetään ainakin kolmessa eri paikassa. Ennen sitä käyn Pärnussa ideoimassa seurakunnan adventtiohjelmia, ja Mustamäen seurakunnan väen kanssa sovimme, että suunnittelemme pian tulevaa. Taitaa tulla vilkas syksy! Mutta ennen seuraavaa Viron keikkaa käyn Imatralla seuroissa 2.9. Ehkä tavataan siellä?

Sinulle toivon kaunista loppukesää ja hyvän Jumalan siunausta ja johdatusta juuri siihen, mitä sinulla on elämässäsi menossa. Kiitos, että olet!

Sinusta iloiten, *Titta*

Ollaan yhteyksissä! Minut tavoittaa parhaiten sähköpostista titta.hamalainen@eelk.ee sekä numeroista +358 50 3582041 ja +372 534 24277.

Liity työni kannattajaksi, esirukoilijaksi ja/tai tukijaksi. Tilinro on FI28 5114 0220 0343 69 (Evangelinen lähetysyhdistys ry) ja kannatusrenkaani viite on 2412421. Kiitos!

Vierailu kommunismin uhrien muistomerkillä sai porukkamme puhkeamaan spontaaniin lauluun – ja toisaalta hiljensi puhuttelevuudellaan.

Nuorisopäiviin kuuluu aina yksi Taize-hartaus. Se rauhoittaa ja antaa tilaa omalle rukoukselle. Oikeanpuolimmaisessa kuvassa Marika antaa ohjeita kesäpäivien ensimmäisen illan leikkiin.

Onni on työtoveri, joka ottaa kuvia...Vasemmalla kesäpäivillä vanhassa Vormsin pyhän Olavin kirkossa aamun raamattukylpyä aloittamassa. Oikealla sunnuntain messussa Sarpatin leski ja profeetta Elia olivat Jumalan ihmeiden ja huolenpidon äärellä. Kuvat Anna Makeev.